

GROFHÅRIG, a. 2. Som har groft hår. — *Grofhårighet*, f. 3.

GROFHÄCKLA, v. a. 1. Häckla (lin, hampa) endast groft. — *Grofhäcklande*, n. 4. o. *Grofhäckling*, f. 2.

GROFHÄCKLA, f. 1. Häckla, hvarpå häcklas groft.

GROFKALK, m. sing. Ett slags ljusst grå, brun eller gul kalk, utgörande en blandning af kalkdelar och kvartzig sand.

GROFKORN, n. sing. 1) Fyrradigt ell. smått korn (Hordeum vulgare). — 2) Se *Gumrik*.

GROFKORNIG, a. 2. 1) Bestående af grofva korn. *G-t krut*. — 2) (om mineralier) Som i brottet visar grofva korn. — 3) (fig.) Rå, plump, grof. *En g. quickhet*. — *Syn. Se Rå*.

GROFKORNIGHET, f. 3. Egenskapen att vara grofkornig (i alla bem.).

GROFLEK, m. sing. 1) Det större eller mindre måttet af ett föremåls grofhet (tjocklek). *Trävirkes, timmers, mastlämnens g.* — 2) Grof kroppsbyggnad.

GROFLEMMAD, a. 2. Som har grofva lemmar, grof kroppsbyggnad.

GROFMALA, v. a. 3. (Impf. — *malde*. Sup. — *malit*.) Mala groft. — *Grofmalande*, n. 4. o. *Grofmalning*, f. 2.

GROFMÅLA, v. a. 1. Måla någonting endast groft, rätt och slätt.

GROFRANDIG, a. 2. Som har grofva ränder. — *Grofrandighet*, f. 3.

GROFSAND, m. sing. Grof sand.

GROFSIKT, m. 2. Sådan slags sikt, som begagnas till grofsiktning. — S. n. sing. indef. *Grofsiktadt mjöl*.

GROFSIKTA, v. a. 1. Sikta ett ämne (mjöl, krut o. s. v.) endast groft, medelst begagnande af grofsikt. — *Grofsiktande*, n. 4. o. *Grofsiktning*, f. 2.

GROFSKINNAD, a. 2. Som har groft skinn.

GROFSKUREN, a. 2. neutr. — *et*. (egentl. part. pass. af obrukliga verbet *Grofskåra*) Sönderskuren endast i grofva bitar eller stycken.

GROFSLIPA, v. a. 1. Slipa endast groft. — *Grofslipande*, n. 4. o. *Grofslipning*, f. 2.

GROFSMED, m. 3. Smed, som förfärdigar endast grofsmede.

GROFSMIDE, n. 4. Grofva smidesvaror, såsom yxor, liar, m. m. — Kallas äfv. *Grofsmedsarbete*.

GROFSTRIMMIG, a. 2. Som har grofva strimmor.

GROFSTÖTA, v. a. 2. Stöta ett ämne i mortel endast groft. — Part. pass. *Grofstött* brukas nästan som adjektiv. — *Grofstötande*, n. 4. o. *Grofstötning*, f. 2.

GROFSÅGAD, a. 2. (egentl. part. pass. af obrukl. verbet *Grofsåga*) (bot.) Så kallas ett sågadt blad, då taggarne eller tänderna äro mycket stora.

GROFT, adv. (I allm. motsatsen till *Fint*) På groft sätt: 1) I sitt slag tjockt, bredt eller trubbigt. *G. spunnet garn. G. tillspetsad*. — 2) I större partiklar, bitar, stycken. *G. pulveriserad. Hacka, stöta, mala g. Skrifva g.* — 3) Jemförelsevis med mindre omsorg. *G. arbetad, förgylld*. — *Syn. Plumpt*. — 4) (fig.) a) I högsta måtto, ganska svårt eller illa. *Vinna, ljuga g. G. förolämpa någon. Synda g. Ni misstar er g. Taga g. till*, taga eller begära, fordra allt för mycket. — *Syn. Se Mycket*. — b) På ett rått, ohysadt sätt. *G. sinlig. Bära sig*

g. åt emot någon. — *Syn. Rått, Plumpt, Ohysadt, Obelevadt, Ohöfligt, Brutalt*. — c) Utan förställning, konst eller list. *Han gör det för g. GROFTRÄDIG*, a. 2. Som har grofva trådar. — *Grofträdighet*, f. 3.

GROFTÄRNIG, a. 2. (mineral.) Bildad i stora, grofva tätningar. *G. kristall*.

GROFULLIG, a. 2. Som har grof ull. *G-a får*. — *Grofullighet*, f. 3.

GROFVEN, gröv'n, m. sing. def. (pop. o. fam., af *Grof*) Brukas, då man vill uttrycka sin förvåning öfver något; äfv. skämtvis i lindrigare svordomsuttryck, t. ex.: *Det var g.! Det är g. till karl att vara stark*. — Någon gång får man äfven höra *Grofvingen*.

GROFÅDRIG, a. 2. Som har grofva ådror. *G-t träslag*. — *Grofådrighet*, f. 3.

GROGG, grågg, m. 2. (eng.) Dryck af rom och kallt vatten.

GROLL, n. sing. (fam.) Lindrigare grad af agg. *Gammalt g. Hysa g. emot någon*. — *Syn. Se Hat*.

GROLLE, se *Grälle*.

GRONDERA, grånngdëra, v. n. 1. (fr. *Gronder*) Knota.

GRONING, f. 2. 1) Den naturlifvets verkning, då ett frö gror. Jfr *Gro*, 1. — 2) Tiden, då i allmänhet frön gro eller ett frö särskilt gror. — *Ss. G-skraft, -stid*.

GROP, f. 2. (af *Gräva*) 1) Större eller mindre fördjupning i jorden, antingen af naturen eller en tillfällighet tillkommen, eller gräfd, och vidare upptill än nedtill. *Stor, liten, djup g. G-ar i en väg. Falla i en g. Gräva en g.* (Ordspr.) *Den, som gräver en g. för annan, faller ofta sjelf deri*, den, som söker en annans skada eller förderf, bereder derigenom ofta sin egen ofärd. — 2) Benämning på åtkilliga föremål, som likna en grop. *G-ar i kinderna. G. i hakan*. — 3) (anat.) Benämning på vissa kaviteter, mer eller mindre djupa, då de upptill äro vidare än nedtill. — 4) (jäg.) Gräfd, fyrkantig fördjupning i jorden, af 4 å 3 alnars djup, med lodräta väggar, att deri fånga djur.

GROPA SIG, v. r. 1. (pop. o. fam.) Blifva gropig. *Vägen g-r sig*

GROPIG, a. 2. 1) Som har gropar, uppfylld med gropar. *G. väg*. — 2) (bot.) *G-t blad*, hvars yta har emellan bladådrorna små groplika fördjupningar.

GROPIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara gropig. — 2) Groplik fördjupning.

GROPKORALL, -- äll, m. 3. (nat. hist.) Ett slags korallpolyp med groplika fördjupningar. *Cellepora*.

GROPLAF, m. 2. pl. — *lafvar*. Ett lafslägte. *Urecolaria*.

GROPÖRT, f. 3. Örtslägdet *Tillæa*.

GROSCHEN, grå'ssch'n, m. 5. indef. Tyskt mynt = $\frac{1}{24}$ Reichsthaler, och indeladt i 12 Pfennige.

GROSPOJS, gråp'js, n. sing. Ett slags hasardspel med kort.

GROSS, gråss, m. o. n. 5. (t.) 1) Tolf dusin af vissa handelsvaror. — 2) Större mängd af varor. *Handla i g.*, köpa och sälja endast i större partier (motsats: i minut). (Fig.-fam.) *I g.*, i myckenhet.

GROSSA, grå'ssa, v. n. 1. (fam.) *Handla i gross*.

GROSSESS, grå'ss'ss, f. 3. (fr. *Grossesse*) Hafvande tillstånd.